

“Ons vertrouwen in de profeten is daardoor alleen maar toegenomen...”
2 Petrus 1:19

E z e c h i ë l

Eerste deel

[Ezechiël Bijbelhoofdstuk 1 ^t/_m 28]

DE HERAUT VAN JEZUS CHRISTUS

Elihu van Groeneveld

Schrijver: Elihu van Groeneveld
Redactie: dH.G. | M.W. | E.v.G.
Coverontwerp: Bravenewbooks
© 2019 | E. v. Groeneveld | dH.G. | M.W.

Vermenigvuldigen en verspreiden, zonder winstoogmerk, is onbeperkt toegestaan.

VOORAFJE

De Redactie heeft de smaak te pakken. Na de standaardwerken over het Koninkrijk van God en het Bijbelboek Openbaring is het bijna voorspelbaar dat de profetieën aan Ezechiël in beeld komen. Juist Ezechiël ontving soortgelijke visioenen die Johannes op Patmos ook kreeg te zien. Juist Ezechiël mocht al tonen hoe de 'Eerst Opstanding' na Pasen vorm krijgt in ons dagelijks leven. De visioenen laten in profetische details zien hoe het 'Nieuwe Leven' leidt tot ongedachte vruchtgroei. De werking van die onvoorstelbare 'Wedergeboorte' kun je ontdekken in deze profetie. Maar dat niet alleen, ook de onderlinge samenhang tussen de drie onderscheiden Personen van de Goddelijke drie-eenheid komen in profetische beelden voorbij. Het toont ons een Goddelijke synergie, die elke verbeeldingskracht overstijgt. God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest, zijn in de visioenen zichtbaar als een ondeelbare Eenheid. Evenzogoed herkennen wij de individuele eigenschappen van deze drie Goddelijke Personen. De profeet Ezechiël mag in visioenen zien hoe Jezus regeert; hoe Hij door Zijn Vader wordt aangesteld; en welke machten, krachten en middelen Hem voor die regering ter beschikking staan. Ezechiël krijgt goed zicht op de fysieke hulpvaardigheid van de engelen in combinatie met het werk van de heilige Geest. Het onzichtbare werk van de Geest krijgt in de visioenen aan Ezechiël een wonderlijke profetische waarneembaarheid. Het knap geconstrueerde radarwerk, de bijna alles reinigende rivier uit de derde tempel en de opwekking van de doodsbeenderen, zijn profetische parels om ons ten minste een klein beetje aan het verstand te brengen hoe God met Zijn Almacht werkt. Het geeft een significant andere kijk op ons gezapige leventje. Het geeft ons een zicht op onszelf vanuit hemels perspectief. De liefde voor God is een heilige plicht waar je alleen met volle teugen van kan genieten als Gods Geest het in ons werkt. Ezechiël moet meevoelen wat onze twijfel en ons kleingeloof voor God betekent.

In een visioen dat bol staat van hoererij moet Ezechiël ons confronteren met ons wankelende Godsvertrouwen. Ons vertrouwen in de mammon, de economie en de wetenschap laat God niet onberoerd. Het voelt voor Hem als geestelijk overspel! God wil met het Bijbelboek Ezechiël niet alleen het oude Verbondsvolk in de vijfde eeuw voor Christus geestelijk wakker schudden, maar God stelt ook ons gedrag aan de kaak. Hij doet dat doormiddel van een onverkwikkelijk relationeel drama vol overspel. Je vindt het in het Bijbelboek Ezechiël. God doet dat ingekaderd binnen allerlei visioenen waarin Ezechiël als mensenkind alvast de profetische rol van "Mensenzoon" moet uitbeelden. Ook Ezechiël moet plaatsvervangend lijden voor het Verbondsvolk (Ezechiël 4:6). Gelouterd met de Geuzennaam van Jezus is het "mensenkind" een kroongetuige van de hemelse gesprekken tussen Vader en Zoon. In de hemel worden de scenario's alvast doorgenomen van een opstandig ongehoorzaam volk en een eigenzinnige nieuwtestamentische kerk. Een kerk, die haar hemelse vertrouwen meer en meer loslaat en haar geloof in een onzichtbare God inwisselt voor de tastbare zekerheden van de economie en de bijna onbegrensde kennis van de wetenschap. Het heeft veel weg van onze tijd! Ezechiël mag ons bloedstollende gedrag vanuit hemels perspectief laten zien en omzetten naar bloedvloeiende profetieën. Het is de genadige reactie op onze zelfredzaamheid.

God toont aan een mensenkind "De Mensenzoon". Ezechiël is daarmee de heraut van Jezus Christus!

Ermelo, 21 juli 2019
Namens de Redactie
Elihu van Groeneveld
(2 Korintiërs 3:5)

INHOUDSOPGAVE

(Elk thema bestaat uit verschillende afleveringen)

Thema 1: De heilige Geest	5
[Ezechiël 1:1 - Ezechiël 1:22]	
Thema 2: De val	27
[Ezechiël 1:23 - Ezechiël 3:21]	
Thema 3: De Moederbelofte op herhaling	47
[Ezechiël 3:22 - Ezechiël 7:27]	
Thema 4: Nu zijt wellekome	87
[Ezechiël 8:1 - Ezechiël 10:22]	
Thema 5: Leven zoals de mensen om je heen	117
[Ezechiël 11:1 - Ezechiël 13: 8]	
Thema 6: De kale Wijnstok schreeuwt om vrucht	147
[Ezechiël 14:1 - Ezechiël 15:8]	
Thema 7: Maar Ik vergeef je alles wat je deed	161
[Ezechiël 16:1 - Ezechiël 19:14]	
Thema 8: God bewaakt de grenzen van Zijn Rijk	201
[Ezechiël 20:1 - Ezechiël 23:49]	
Thema 9: Zij zullen weten dat Ik de Heer ben	255
[Ezechiël 24:1 - Ezechiël 28:26]	

1.1 | OVER WIND, WOLKEN EN VUUR

Thema 1: De heilige Geest

Ezechiël 1:1-4a

De profeet ziet in een visioen dat er een stormwind opsteekt uit het noorden. Hij ziet een grote wolk. Het daarbij getoonde vuur en de bliksemschichten maken grote indruk, maar het brengt hem aanvankelijk niet van zijn stuk. Pas verderop, wanneer Ezechiël de stralende gedaante van de HEER ontdekt, werpt hij zich met zijn gezicht op de grond. In het begin van het visioen komt Ezechiël zakelijk over. Nauwgezet dicteert de ziener plaats en datum van Gods Woord. Nog vrij van emotie registreert hij de start van het visioen alsof het een proces-verbaal betreft. Toch geeft het gedetailleerde, ietwat zakelijke relaas, de eindtijdgelovigen al direct meer inzicht in de heilige Geest. De onzichtbare goddelijke Persoon krijgt in de visioenen een waarneembaar gezicht. Ezechiël mag het zien en via de Bijbel mogen wij meekijken hoe de drieënige God in een verblijvende synergie de wereld in stand houdt en tot op microniveau ons als Vader verzorgt en als Koning regeert.

God ziet om naar een balling.....

Terwijl de profeet Ezechiël zich in ballingschap bevindt, ontvangt hij een visioen. Te midden van de ballingen aan de rivier de Kebar wordt voor Ezechiël de hemel geopend. Hij krijgt van God veel te zien. De profeet laat geen detail onopgemerkt aan zich voorbijgaan. Tot in de finesses geeft hij de droomgezichten schriftelijk aan ons door. Met een ongekennde precisie informeert hij namens God de Bijbellezer. In eerste instantie lijkt het daardoor een wat onderkoelde registratie. Maar juist door die emotionele afstand geeft God aan Ezechiël het vermogen om in het begin absoluut objectief te zijn. Hij interpreteert niet. Hij doet geen aannames. Hij plaatst geen opmerkingen, althans hier nog niet.....

Anders dan in het nieuwtestamentische Bijbelboek Openbaring zijn er in het oudtestamentische visioenen aan Ezechiël geen hemelse gidsen voorhanden om de beelden te duiden. Ezechiël moet het klaarblijkelijk doen zonder buitenaardse aanwijzingen. Hij laat de

lezer precies weten waar en wanneer het visioen hem is overkomen, en wat hij waarneemt.....: Hij “ziet” een stormwind uit het noorden.....

Je kunt aan het begin van de gerapporteerde registratie al direct merken dat het een visioen betreft. Vreemd genoeg, “ziet” Ezechiël de wind.....! In het echt voel je de wind. Wind kun je immers niet zien. Ezechiël wel. Hij ziet een stormwind uit het noorden. Waaraan hij het “ziet”, laat de profeet onvermeld. Het lijkt erop dat Ezechiël de stormwind niet fysiek ondergaat. De overbekende redenen van wetenschap, die zo kenmerkend zijn voor het ondergaan van een storm, blijven achterwege. Lees maar eens iets over de welbekende geschiedenis van Maarten Luther. Een hevig onweer overvalt hem. De stormwind smijt hem tegen de grond. Het is het noodweer dat de jonge Maarten aanzette tot de gelofte om monnik te worden. Maar bij Ezechiël blijft een dergelijke gemoedstoestand aanvankelijk achterwege. Bijna emotioneel registreert hij de stormwind uit het noorden. Hij is niet geschokt. Het lijkt hem niet te deren. Aan het einde van dit Bijbelhoofdstuk is dat volkomen anders. Daar komen de emoties bij Ezechiël wel los. De profeet gooit zichzelf op de grond, zodra hij God in het visionaire vizier krijgt. Met het gezicht ter aarde komt hij God onder Ogen (Ezechiël 1:28). Maar hier, bij de start van het visioen, komt de profeet niet verder dan het “zien” van de wind. Doormiddel van een enkelvoudige reden van wetenschap maakt God ons deelgenoot van de storm. Voorshands is het goed om te weten dat het “zien” van de wind, uiteindelijk uitmondt in het sensationele “zien” van God.....

De Redactie vindt het interessant genoeg om eerst maar eens stil te staan bij de wind. Vooral omdat even later de stormwind zich laat herkennen als een wolk (Ezechiël 1:4b HSV). Juist die wolk, in combinatie met de wind, is voor de Israëliet een identificatie van een naderende God. Een God die dichtbij Zijn volk wil zijn. De wolk ging immers veertig jaar lang voor hen uit en bracht hen uiteindelijk in het Beloofde Land. Pijnlijk genoeg is dat juist het Land waar men ten tijde van de profeet Ezechiël uit verbannen was.....

Ezechiël was niet alleen profeet, maar hij behoorde tot de priesterlijke aristocratie van Jeruzalem. Hij wist hoe God zich kon identificeren. In de Hof van Eden bijvoorbeeld. Daar omringde God zich met de avondwind (Genesis 3:8). Ezechiël kende het lied van Mozes waarin de drooglegging van de Rietzee door de wind, werd verbonden met de adem van God (Exodus 15:8). Ezechiël wist hoe driehonderdvijftig jaar voor hem, zijn belangrijkste voorganger God had horen voorbijgaan. Voordat God aan Elia verschijnt, komt er eerst een krachtige wind. Het splijt de bergen en breekt de rotsen (1 Koningen 19:11). Ja, voor Ezechiël moet het bekend zijn geweest: ‘wanneer ik in een visioen iets bemerk van wind, dan is God heel dichtbij.....’ En is dat nu juist voor een balling geen schitterende troost?

De heilige Geest is als de wind.....

Ezechiël moet in de aanstormende wind iets van een naderende God hebben geproefd. Voor ons, nieuwtestamentische kerkmensen, heeft de wind een nog veel diepere geestelijke betekenis gekregen. Wij mogen de wind, die Ezechiël in zijn visioen waarneemt, verbinden met de heilige Geest. Anders dan Ezechiël mogen wij immers weten wat er op die wonderlijke Pinksterzondag gebeurde. De prelude van de komst van God, als heilige Geest, is herkenbaar aan de wind. Lees maar in het Bijbelboek Handelingen wat er gebeurde toen ze tien dagen na Hemelvaart allemaal bij elkaar waren. Lucas heeft het uit de mond van ooggetuigen mogen noteren. “Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde.....” (Handelingen 2:2).

Wij zijn mensen van de eindtijd. De laatste mysteries zijn ons onthuld. Daar waar Paulus zijn tekort aan kennis nog vergelijkt met de blik in een wazige spiegel (1 Korintiërs 13:12), zijn voor ons de woorden van Daniel in vervulling gegaan: ‘Verzegel het boek tot de eindtijd. Velen zullen op zoek gaan en de kennis zal toenemen’ (Daniel 12:4). Wij bezitten de complete Bijbel. Aan ons is het laatste Bijbelboek van Johannes geopenbaard. De uitrol van het boek in de handen van Jezus is buitengewoon inzicht gevend (Openbaring 5:1). Het is een spiegel voor de kerk van nu. Wie in de eindtijd (en

dat is de “onze!”) op zoek gaat in Gods Woord, komt meer en meer aan de weet. Hier, in het eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Ezechiël mag je de heilige Geest ontdekken. Wees er maar vast op voorbereid. Hij komt in beeld. Voor de profeet Ezechiël en voor velen die na hem kwamen nog een mysterie, maar voor ons, als eindtijdchristenen, een schitterende geestelijk gewaarwording waar we nog veel van mogen ontdekken. Jezus zelf verstrekt ons de opmaat. Lees nog maar eens na, hoe Hij in dat nachtelijke gesprek met Nikodemus er nog meer van vertelt. Je weet wel, die discussie met de kerkleider van Israël over de Wedergeboorte en de wonderlijke uitleg van Jezus over het zien en deelnemen aan Gods Koninkrijk..... Maar Jezus verklaart in datzelfde nachtelijke gesprek ook die exegese over de onnavolgbare mysterieuze werking van de heilige Geest..... "Het is als de wind....."

Wanneer Jezus vertelt dat de Wedergeboorte met Gods Geest een even onnavolgbare werking heeft als de waaiende wind, dan wil dat nog niet zeggen dat we zijn overgeleverd aan toeval en willekeur..., dat zeer zeker niet! Met hetzelfde gemak waarmee Jezus de wind commandeert (Lucas 8:24), is Hij ook de goddelijke Bron van de heilige Geest. Net als God zelf trouwens. De kerk belijdt dat al eeuwen: “De heilige Geest, die van de Vader en de Zoon uitgaat en heeft gesproken door de profeten.....” (Geloofsbelijdenis van Nicea). Het is daarmee de heilige Geest die ZichZelf in de Bijbelboek Ezechiël laat ontdekken. ‘Wie uit de Geest geboren is’, zegt Jezus, ‘die is als de wind. Je hoort Hem wel, maar je weet niet waar Hij vandaan komt en waar Hij heengaat’ (Johannes 3:8).

Wanneer wij in het visioen aan Ezechiël lezen over de ‘wind’, dan wordt de nieuwtestamentische lezer er bij voorbaat aan herinnerd dat er een verband bestaat met de heilige Geest. Bij het bestuderen van het visioen hebben wij bij het horen van de wind associaties met de heilige Geest. Net als de balling, Ezechiël bij de nog te bespreken ‘volk’, zetten wij ons vast schrap bij het horen van de ‘wind’. We gaan er alvast voor zitten: Let op! Ezechiël ziet de wind, het zal niet zo gek lang meer duren of God wordt in het visioen zichtbaar met Zijn Geest..... Een heilige Geest die we met het blote

oog niet kunnen waarnemen krijgt in het visioen een gezicht.....Op die manier openbaart God aan ons het werk van de heilige Geest....

Eens kijken of de naderende gloeiende wolkenmassa bij Ezechiël een zelfde herkenning oproept....

Vanuit een wolk naar de tempel.....

Ezechiël ziet in het visioen niet alleen de stormwind uit het noorden, hij ziet ook een grote wolk (Ezechiël 1:4a HSV). Als priester moet dat voor Ezechiël iets speciaals hebben gehad. Ongetwijfeld roept dat bij hem herinneringen op aan die andere wolk. Ieder joods kind krijgt immers al vroeg te horen hoe God Zijn volk uit Egypte bevrijdde. Dat is trouwens op onze christelijke scholen niet anders. Ademloos luister je naar die spectaculaire ontsnapping uit de slavernij. Een wolk die zich als een kolom opstelt tussen de bevrijde Verbondskinderen en de tirannie. Een wolkenmassa die er voor zorgt dat ze elkaar niet kunnen naderen en dat uitloopt op de wonderlijke doortocht door de drooggevalen Rietzee. Een wolkkolom met aan de ene kant het volk van God dat zich koestert in Zijn Licht, terwijl de farao en de zijnen gelijktijdig worden ondergedompeld in de duisternis en hun graf vinden op de bodem van de zee (Exodus 14:20). Deze heilsfeiten maken nog steeds grote indruk. Na de Reformatie wordt deze oude geschiedenis triomfantelijk vergeleken met de overwinning op satan. (Artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis). Vanaf het puntje van je stoel mag je van jongs af aan horen dat er maar ÉÉN is die je redt van de slavernij van de zonde. Het is Dezelfde die je bevrijdt van de duivel: HIJ! Een verlossing, die a priori gestalte kreeg in het bloed aan de deurpost. Een vooruitblik naar het bloed van Christus. Een overwinning, die ooit begon met 10 plagen, en die in de eerste drieëndertig jaar van onze jaartelling is behaald in het volbrengen van 10 geboden. Een bevrijding, die daarom met dikke vette letters boven de twee stenen tafelen staat gegrift. Jezus heeft elke tittel en jota van die wet voor mij vervuld. Alleen daarom al zou je niet moeten willen dat die wet in de kerkdiensten niet meer wordt gelezen. Vervulling van die wet geeft immers uitzicht op de hemel. Dat wil je toch elke week weer horen? Niet, omdat ik zo gehoorzaam leef naar Gods geboden, maar omdat Jezus Christus die

onmogelijke gehoorzaamheid heeft volbracht.....voor mij!
(Antwoord 60 van de Heidelbergse Catechismus).

Ezechiël weet vanaf zijn prilste jeugd wat een wolkkolom betekent. Hij is in een priesterlijke familie grootgebracht waar die heilsfeiten onderwerp waren van onderwijs. Het roept herinneringen op aan vroeger. Een wolkenmassa in het visioen is een zichtbare waterdamp voor de aanwezigheid van een onzichtbare God. In de woestijn was de wolk een betrouwbaar beeld van de presentie van God. Het was de grote wolk waarmee God Zijn aanwezigheid in de Tabernakel liet zien. Het was diezelfde wolk die de priesters deed vluchten uit de nieuwe stenen tempel. 'U wilde in een donkere wolk wonen' bad Salomo toen hij God uitnodigde voor Zijn nieuwe woonplaats (1 Koningen 8:10-13).

In de tijd van Ezechiël is de tempel van Salomo verwoest. De plaats waar God Zijn Naam wil vestigen, ligt in puin. In die omstandigheid moet het voor de priester Ezechiël een bijzondere openbaring zijn geweest wanneer hij in het visioen weer zicht krijgt op een grote wolk. Een grote wolk betekende voor de priester Ezechiël uitzicht op Gods aanwezigheid. Geen tempel meer en ver verwijderd van Jeruzalem en toch een wolk. Naast de stormwind was het voor de balling, Ezechiël, een niet te missen aanwijzing: het kan niet lang meer duren of ik krijg God in het visioen weer in beeld.

Voor ons, nieuwtestamentische christenen, ligt dat anders. Zovele duizenden jaren na die woestijnreis en de tempelbouw staan wij minder stil bij de heilshistorische feiten. De kinderbijbelverhalen brachten ons nog wel op het puntje van de stoel, maar bij het klimmen van de jaren zijn we steeds meer achterover gaan hangen op diezelfde stoel. Het brengt ons niet meer echt in vervoering. Een grote wolk is voor ons niet veel meer dan een zichtbare waterdamp. Voor ons is een wolk gewoon een wolk..... Het doet ons niet zoveel meer.....

Als dat al zo is, dan mag het Bijbelboek Ezechiël ons wakker schudden. Juist aan het begin van deze omvangrijke profetie maakt God ons opmerkzaam op een grote wolk (HSV). Het leert ons met

een hernieuwde Geest naar de hemel te kijken. Hoor maar eens wat de engelen tegen de leerlingen zeggen, wanneer Jezus door een wolk is opgenomen. 'Galliërs, Jezus zal op dezelfde manier terugkomen' (Handelingen 2:11). Lees maar eens hoe Johannes in een openbaring meer zicht krijgt op de Wederkomst van de Mensenzoon (Openbaring 14:14 HSV). Zittend op een wolk komt Hij eraan.... Elke wolk mag ook voor ons een teken zijn van Zijn komst. Je hoort het Jezus ook gewoon zeggen: 'Ja, Ik kom spoedig' (Openbaring 22:20).

Lukt het God om ons via Ezechiël weer op het puntje van de stoel te krijgen.....? Misschien lukt het als we met Ezechiël nog een stukje verdergaan met de opmaat van dit visioen.

Tongen als van vuur.....

Wanneer het geestesoog van Ezechiël tussen al dat natuurgeweld een flitsend vuur ontwaart, dan gaan onze gedachten terug naar dat andere vuur....., de vuurtongen. Het zijn de tongen van vuur die zich afzetten op alle volgelingen van Jezus. Het gebeurde voor het eerst op die glorieuze Pinksterdag, toen de hemelse wind het huis vulde en de heilige Geest Zich als een vuurtong aan ieder kind van God verbond. Vuur, dat net als bij die wonderlijke doornenstruik in de woestijn geen enkele materie verwoestte. Vuur, dat 's nachts de tabernakel verlichtte maar geen zichtbare brandschade aanrichtte (Exodus 40:38; Numeri 9:16). Vuur, dat zelfs geen brandlucht achterliet (Daniel 3:27). Van dat vuur, en de lichtglans eromheen, mocht Ezechiël nog veel meer beschrijven. Uit het midden van het vuur ziet Ezechiël een schittering van edelmetaal. Even later mag hij aanschouwen dat het gaat om één Gedaante van vier wezens (Ezechiël 1:5 HSV). Het vuur dat aan Ezechiël in het visioen wordt getoond, is onmiskenbaar een vuur waarin je iets van God herkent, terwijl het God zelf niet is..... Die ontdekking bevestigt zich overigens pas verderop in dit Bijbelhoofdstuk. De Redactie gaat dat nog bespreken. Je mag het afleiden aan het vervolg van deze profetie. Het wordt beter verklaarbaar wanneer we twee eerdere ontmoetingen met God bestuderen. Je kunt daar al iets van zien bij Elia. God roept Elia naar buiten. Als opmaat voor de ontmoeting met God in Hoogsteigen Persoon, voelt Elia (net als in het visioen

bij Ezechiël) eerst een alles splijtende wind, gevolgd door een vuur..... pas daarna volgt God in het suizen van de wind..... (1 Koningen 19:12)

Mozes had een soortgelijke ervaring, althans dat was Gods bedoeling. Het plan was dat God bij het passeren met Zijn hand Mozes zou bedekken. Mozes zou God van achteren krijgen te zien. Maar wanneer het zover is, stort Mozes zich als een middelaar ter aarde. Hij wordt door de aanbidding van het gouden stierkalf volledig in beslag genomen. Voor die zonde van het volk gaat hij op dat moment door de knieën. Hij komt aan het kijken naar God niet meer toe..... God hoeft met Zijn hand niets af te dekken en Mozes ligt op het moment suprême met zijn gezicht gebogen ter aarde... In dit kader is het hoogst interessant hoe God Zichzelf aankondigt. Je hoort God hier vreemd genoeg niet spreken in de Eerste Persoon. Het is hier God die Zich ongedeeld presenteert in Zijn Eerste Persoon als Geest (Johannes 4:24) en in Zijn Derde Persoon als stem van de heilige Geest: 'De Heer! De Heer! Een God die liefdevol is en genadig.....' Hier merken we al iets van de Drie-eenheid. Een Drie-eenheid waar Ezechiël nog veel meer zicht op krijgt door alles wat eraan vooraf gaat. Daarover meer in een nieuwe aflevering met het zelfde thema: 'De heilige Geest'.

1.2 | ÉÉN GEDAANTE VAN VIER DIEREN

Thema 1: De heilige Geest

Ezechiël 1:4b-11

Vanuit zijn ballingschap krijgt Ezechiël weer zicht op God. De stenen tempel ligt weliswaar in puin, maar desondanks toont God in profetische beelden Zijn alomtegenwoordigheid en Zijn leiding. God heeft dan weliswaar geen woonplaats meer in Jeruzalem, maar verderop in de profetie laat God op magistrale wijze zien hoe Hij Zich een nieuwtestamentische tempel verwerft. Het is een nieuwe plek om Zijn Naam Groot te maken. Het blijkt te gaan om het hart van Zijn kinderen. Binnen de opmaat naar dat glorieuze moment, mag Ezechiël ons alvast laten zien hoe het allemaal begon en waarom het nieuwe verbond zo noodzakelijk is. Voordat dit visioen de schepping profetisch in beeld brengt als een soepel draaiend raderwerk, krijgt Ezechiël zicht op de heilige Geest. Net als in de eerste verzen van het Bijbelboek Genesis, wordt de blik eerst gericht op Gods Geest, alvorens het Licht op die eerste scheppingsdag op de wereld kan schijnen. Ezechiël ziet Één Gedaante van vier dieren, die in harmonie en synchroon meebeweegt met dat perfect draaiende raderwerk. Wanneer de wielen van dat raderwerk na verloop van tijd dreunend happen en de heilige Geest in Zijn ruimte wordt beperkt, verschijnt De Man in het linnen. Hij krijgt het Raderwerk met een offer weer aan de 'praat', zodat het beweegt richting de nieuwtestamentische tempel. In het hier te bespreken Bijbelgedeelte staan we aan het begin van al die visioenen en verbeeldingen die uiteindelijk uitlopen op het Levende Water en de Opstanding uit de eerste dood. Ezechiël krijgt allereerst zicht op Één Gedaante van vier dieren. Het zijn dezelfde vier wezens die zeshonderd jaar later op Patmos aan Johannes worden getoond. Het is een personificatie van de heilige Geest, die Ezechiël binnen zijn oudtestamentische kaders, in een persoonlijke voetnoot nog duidt als vier cherubs. De veelkleurige eigenschappen van de heilige Geest krijgt Ezechiël allereerst profetisch uitgebeeld. Daar handelt het om in dit Bijbelgedeelte.

De heilige Geest is een Persoon.....

De stormwind uit het noorden en de gloeiende wolkenmassa heeft Ezechiël zien passeren. Bij het vuur van bliksemflitsen staan we nog even stil. Het vraagt nog even om onze aandacht. Middenin het vuur

ziet Ezechiël namelijk iets dat schittert als wit goud. Bij nadere beschouwingen blijkt het te gaan om vier wezens (NBV). We komen die vier wezens vaker in de Bijbel tegen. In het Bijbelboek Openbaring op meerdere plaatsen. Daar trekken ze vaak gezamenlijk op met de vierentwintig hemelse ouderlingen. In sommige vertalingen zijn het 'wezens', terwijl andere vertalingen het hebben over 'dieren'. In het achtste hoofdstuk van het naar hem genoemde Bijbelboek krijgt Daniël ook een gezicht van vier dieren. Maar daar zijn het geen Godgezinde geesten. Het zijn menselijke machtsblokken die opkomen uit de zee. Ze vormen veelmeer een tijdgeest. Het is de opmaat tot het beest uit de zee in een visioen aan Johannes (Openbaring 13:1).

Om de 'vier wezens' in het visioen aan Ezechiël te interpreteren als 'dieren', moeten we de Statenvertaling raadplegen. De Redactie geeft de voorkeur aan die vertaling met 'vier dieren', temeer daar de gedaante van vier dieren in het Bijbelboek Openbaring zich heeft laten identificeren als een personificatie van de heilige Geest. De Herziene Statenvertaling (HSV) onderschrijft die gedachtegang. Ezechiël ontdekt in het vuur "Één Gedaante van vier levende wezens, die eruit ziet als één Mens". Daar blijkt het om een Persoon te gaan. De vier levende wezens presenteren zich als één Persoon. Het is dezelfde constatering die de kerk sinds de vierde eeuw na Christus in haar belijdenis verdedigt. De drie-eenheid bestaat uit drie Personen. God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest. De heilige Geest is geen mystieke kracht of een heilige energie, of iets dergelijks, maar een Persoon; een heilige Persoon die je kunt bedroeven (Efeziërs 4:30), lasteren (Lucas 12:10) of waar je tegen kunt liegen (Handelingen 5:3 NBG 1951). Het is een Persoon die je leven wil leiden (Romeinen 8:5). Het is de heilige Persoon die tot de kerk spreekt (Openbaring 3:6). Een mystieke kracht kun je niet lasteren of bedroeven. Een heilige energie kun je niet beliegen. Datzelfde geldt voor het spreken: een kracht kan niet tot ons spreken, een Persoon wel! Alleen een Persoon kan in je wonen (2 Timotheüs 1:14). Die heilige inwoning leidt wel evident tot bijzondere krachten (Artikel 11 3^e/4^e deel van de Dordtse leerregels), maar het is niet de kracht die in ons woont, maar de Goddelijke Persoon, die de krachten voortbrengt. Het is de heilige

Geest, die een goddelijke kracht in ons teweegbrengt die gelijk is aan de schepping en aan de opwekking van doden..... (Romeinen 4:17). Die goddelijke Persoon mag Ezechiël als het witte goud ontdekken in het flitsende vuur. Het is “Één Gedaante van vier dieren, die eruit ziet als één Mens.”

De onvoorstelbare heilige Geest.....

De schriftelijke rapportages van Ezechiël over de visioenen geven ons een bijzondere inkijk in het bovennatuurlijke. Op bijna plastische wijze toont God ons in een schouwspel hoe Hij werkt. Het zijn visioenen die door alle mensen uit alle tijden en culturen zijn te begrijpen. God toont Zijn almacht aan ballingen in Babel; hoeveel te meer doet Hij dat niet aan ons als ballingen in Babylon? (Openbaring 18:4). God heeft ook ons in deze eenentwintigste eeuw iets te vertellen, tenminste, wanneer de kerkmens de visioenen niet als onbegrijpbaar opzij legt. Dat geldt niet minder voor de visioenen aan Ezechiël. Let er maar eens op hoe hij die ‘Ene Gedaante van vier dieren’ in het vizier krijgt. Hij geeft eerst een korte impressie. Hij heeft het over één Gedaante van vier dieren die eruit ziet als één mens (HSV). Verder heeft hij het over vier afzonderlijke gezichten en vier vleugels. Daarna kijkt Ezechiël veel gedetailleerder naar de Gedaante. Hij begint zijn beschrijving van onderaf. Hij heeft het over rechte benen. Op zichzelf is dat niet uitzonderlijk, maar bij veel dieren wel. Ezechiël herkent namelijk rechte voeten en de voetzolen van een kalf. Het ziet eruit als gepolijst koper. Onder de vleugels, die elkaar raken, ziet hij mensenhanden. De vier gezichten lijken identiek te zijn. Van voren gezien heeft de Gedaante vier profielen van een mensengezicht met de uitstraling van een arend. Van rechts gezien lijken het leeuwenkoppen. Kijk je daarentegen van links, dan hebben de vier hoofden veel weg van de kop van een rund. Het is voor Ezechiël bijna niet te beschrijven. Voor ons is het ook niet na te tekenen, omdat het wisselende beelden lijken te zijn. Ineen keer ziet Ezechiël vier vleugels per afzonderlijk wezen. Met twee ervan wordt het lichaam bedekt. Ze houden onderling verbinding met de andere vleugels en met gloeiend vuur. Ze schieten heen en weer als bliksemschichten terwijl ze toch ieder recht vooruit gaan..... Ze

stuiteren als het ware door het visioen in een ongekende saamhorigheid en verscheidenheid.

Het is een opeenstapeling van wisselende beelden en indrukken die ons in het visioen overvallen. Als je probeert om je er ook maar iets van voor te stellen, dan duizelt het. Natuurlijk kun je allerlei eigenschappen van de geïllustreerde dieren opvoeren om er iets van te begrijpen, maar dat doet de Redactie niet; dat kan de lezer zelf. Kijk naar de goede eigenschappen van een leeuw, een rund, een arend en een kalf, en je hebt enigszins het ambitieniveau van deze heilige Gedaante te pakken. Maar het is gelijktijdig nog maar een fractie van de krachten en machten die deze Goddelijke Persoon tot stand brengt. Hoewel Ezechiël in het visioen iets mag laten zien van de onzichtbare Geest, is het gelijktijdig een niet te beschrijven aanblik van dat onnavolgbare bovennatuurlijke. In ons dagelijks leven mogen we veel vernemen van de heilige Geest, dat is ontegenzeggelijk waar, maar het is maar goed dat we er verder niets van zien. Je moet er toch niet aan denken dat je die onbeschrijfelijke visioenen van Ezechiël dag en nacht aan je voorbij ziet trekken..... Je doet dan letterlijk geen oog meer dicht!

En toch..... en toch, krijgt Ezechiël hier een onvoorstelbare inblik in Gods Geest. Het is dezelfde Geest die in de eerste Bijbelverzen van Genesis boven het water zweefde. De hele Schepping draagt Hij al in Zich. In de volgende aflevering mogen we beeldend zien, hoe God Zijn Geest aan 'onze' draaiende aarde verbindt. Ezechiël mag hier direct in het begin van het visioen opschrijven welke scheppende krachten en machten die Geest in Zich bergt. Het is maar een fractie van het echte Werk, en zelfs die fractie duizelt ons voor de ogen. Het wordt verderop nog duizelingwekkender wanneer de Man in het linnen met het schrijfgereedschap ten tonele wordt gevoerd. Het is Jezus Christus, waarvan wij geloven dat Hij bij de schepping aanwezig was (Kolossenzen 1:15-18), sterker nog, dat God –door Zijn Zoon- alles uit het niets heeft geschapen (Artikel 12 Nederlandse Geloofsbelijdenis). De schrijverskoker die Jezus verderop in het visioen zichtbaar bij zich draagt (Ezechiël 9:11) is weliswaar hier in het visioen nog niet te zien, maar het verwijst onmiskenbaar naar de namen van Gods kinderen die voorafgaand

aan alles in het boek van het Lam zijn opgetekend (Openbaring 13:8). Op die manier mocht Ezechiël in geheel andere dimensies zien hoe Gods Geest, voorafgaand aan de schepping, over het water zweefde. In de volgende aflevering gaan we zien hoe Gods Geest die pas geschapen wereld aan het draaien krijgt..... De perfectie straalt ervan af.

1.3 | GODS GEEST EN GODS WERELD

Thema 1: De heilige Geest

Ezechiël 1:12-22

Ezechiël raakt niet uitgekeken op de zichtbare personificatie van de heilige Geest. Hij mag met eigen ogen zien hoe God, de Vader, en God, de heilige Geest, onafgebroken met elkaar in verbinding staan. Het is één en dezelfde drijvende kracht achter elke animatie in het visioen. Omdraaien is er niet bij. Aan de voorkant van de geestelijke Gedaante ziet Ezechiël plotsklaps uit het niets een wiel naast elk wezen. Het geestelijke maakt contact met het stoffelijke. Geest en materie maken verbinding. Gods Geest sluit een verbond met de door Hem geschapen wereld. In zes dagen brengt God een ordening aan op een woeste en ledige aardbol. Schepper en schepping trekken voortaan eensgezind op. Ezechiël mag ons die verbluffende saamhorigheid laten zien in een synchroon samenspel tussen de Ene Gedaante van vier wezens en de wielen. De wielen vormen een ingenieus raderwerk. Het draait als een technisch werktuig samen met de Geest alle kanten op. Het beweegt zelfs op en neer. De natuurlijke wetmatigheid wordt door niets gehinderd. De wielen kunnen niet zonder de Geest. Niet alleen is de techniek verbluffend, maar ook is er veel aandacht voor de esthetische vormgeving. Al met al ziet het er prachtig uit! De woorden uit het scheppingsverhaal klinken erin door: 'En God zag dat het goed was'. De harmonieuze symfonie van Gods zesdaagse schepping, laat zich terugvinden in het visioen aan Ezechiël. Hemel en aarde hebben wederzijds oog voor elkaar. Ze komen bijna ogen tekort. Waar de Geest gaat, gaan de wielen. Want de Geest van de wezens was in de wielen. Uit niets blijkt dat het raderwerk even verderop, schurend en dreunend in de voortgang wordt belemmerd. Evenmin is er hier, aan het begin van het Bijbelboek Ezechiël, ook maar iets te merken van de vleesgeworden Man in het linnen, die de zaak weer vlot zal trekken.....

In den beginne.....

Wie zich verdiept in de Bijbel en een dwarsdoorsnede maakt van de Belijdenisgeschriften, die mag ontdekken dat de heilige Geest op vele denkbare en ondenkbare manieren Zich laat kennen. Met geloofsogen laat Hij Zich in het dagelijks leven zien. Ezechiël en zijn tijdgenoten hadden nog geen complete Bijbel. En de Belijdenis-

geschriften waren er nog niet. Vanuit dat tijdsbeeld kon Ezechiël niet in alle opzichten toetsen wat de heilige Geest zoal doet. Hij is meer een ervaringsdeskundige. Diverse keren mag hij laten weten dat hij door de Geest wordt opgericht of in bepaalde situaties belandt. Hij ervaart daardoor aan den lijve hoe de heilige Geest werkt. Hij mag het aan ons doorgeven. Als hij diezelfde onzichtbare Geest als een zichtbare visionaire Gedaante krijgt te zien, dan heeft hij duidelijk meer moeite met herkenning. Hij interpreteert de Gedaante van vier wezens verderop als cherubs. Klaarblijkelijk lukt het hem niet om het verschil te onderkennen tussen de inspiratie van de heilige Geest en de dienstverlening door engelen. Dat komt hoofdzakelijk omdat hij later nagenoeg een identiek visioen ontvangt. Bij een tweede visioen over het raderwerk interpreteert de profeet het emplot van de engelen als de bezieling door de Geest. Hij heeft duidelijk oog voor de overeenkomsten, maar de verschillen ontgaan hem. Die persoonlijke interpretatie noteert de profeet overigens pas later (Ezechiël 10:20-22). We hoeven daar niet van te schrikken. Het is niet ongebruikelijk wanneer een schrijver van Gods Woord een eigen mening vertolkt. Ook Paulus schrijft weleens in zijn brieven dat het geen Woord is van de Heer, maar zijn eigen mening (1 Korintiërs 7:12; 7-25; 9:5). Paulus noemt op persoonlijke titel het huwelijk een zware belasting. Tot die uitspraak komt hij wanneer hij ziet hoe de apostelen, tijdens de zendingsreizen, in beslag worden genomen door hun gezin. Hij waarschuwt zijn geloofsvrienden om in ieder geval te kiezen voor een huwelijkspartner op een gelijkwaardig geloofsniveau, zodat de persoonlijke vertrouwensrelatie met God geen gevaar loopt. Bij een huwelijk tussen een gelovige en een ongelovige roept hij op tot geduld. Wil de ongelovige het huwelijk ontbinden, dan mag de gelovige daarin berusten.

In de tijd van de ballingschap heeft Ezechiël nog geen compleet beeld van de heilige Geest. Dat complete beeld ontvangen wij pas na Pinksteren; een beeld dat de Geest overigens zelf in ons moet bewerken, want anders ontbreekt ons ook een juiste zienswijze. Ezechiël mag ons in geschreven beelden doorgeven hoe Gods Geest zich 'in den beginne' vrijelijk door tijd en ruimte begeeft. Het is één en al Licht. 'Het Woord is', zoals Johannes later prachtig mag

opschrijven, 'bij God'. Ezechiël heeft het over brandende fakkels. Hij heeft het over gloeiend vuur dat binnen de Gedaante heen en weer schiet tussen de dieren (SV 1977). Het valt hem op dat het geen gewoon vuur is, maar dat het een glanzend Licht is (HSV). Bovendien schieten er ook bliksemschichten en lichtflitsen tussendoor. Het is al met al een onbeschrijfelijk toonbeeld van Licht dat God naar de aarde brengt. Een Licht, waarvan Johannes later mag roemen dat het geen zon nodig heeft (Openbaring 21:23). Een Licht dat in het visioen allereerst zichtbaar wordt als gloeiende kolen (Ezechiël 1:13). Het zijn dezelfde gloeiende kolen die later door de Man in het linnen als vuur over de stad wordt uitgestrooid (Ezechiël 10:2). Het is Ezechiël die in het visioen alvast mag zien hoe God en Zijn Zoon met vurtongen, de heilige Geest uitdeelt in Jeruzalem. De Redactie gaat dat nog uitgebreid behandelen.

Wie het flitslicht van een camera trotseert, merkt hoe krachtig het is. Het verblindt je eventjes. Een nog veel grotere lichtsterkte mag je verwachten wanneer je door een onweer wordt getroffen. Stel je eens voor welk onvoorstelbaar licht er vrijkomt wanneer je ergens in het openveld door een dergelijk noodweer wordt overvallen..... Bolbliksem en bliksemschichten schieten angstaanjagend heen en weer. Ezechiël krijgt een dergelijk aanblik als hij de personificatie van Gods Geest onder ogen ziet. Hij komt superlatieven tekort om het verbijsterende Licht onder woorden te brengen. Naast bliksemschichten noemt hij brandende fakkels en vurige kolen en gloeiend vuur..... Het is al oogverblindend als je het leest, laat staan wanneer je het ziet. Het is het Licht van dag één. Houd dat Licht maar voor ogen, wanneer de wetenschap je voorhoudt dat de zon de enige lichtdrager is die we kennen. Je kent ze wel, die geleerden, die je vertellen dat de schepping een verzonnen verhaal is, omdat het Licht op dag één is geschapen en de zon pas op dag vier! Je kent ze wel, die predikanten, die in het mildste geval vertellen dat het eerste hoofdstuk van Genesis daarom niet veel meer kan zijn dan een prachtige symfonie over Gods schepping; een rationeel verklaarbare literaire stijlfiguur die de historische waarheid van het begin van de Bijbel op losse schroeven zet. Ezechiël brengt met die symfonie van Licht de historische waarheid van Gods schepping hernieuwd voor het voetlicht. Aanstands mag

hij in het visioen zien hoe de 'Ene Gedaante van vier dieren', de aarde aanraakt. Als op dag één van de schepping toucheert God de aarde met Zijn Licht. Hij sprak..., en het was er.....

Gods Geest beroert de door Hem geschapen wereld om de zaken te ordenen. Geest en stof ontmoeten elkaar. 'In den beginne.....', schrijft Mozes, in opdracht van God (Genesis 1:1); 'In den beginne.....', schrijft Johannes, in opdracht van dezelfde God (Johannes 1:1). Het Woord was bij God. Het Woord was God. Het is een oogverblindend Licht waarvan Mozes en Johannes mochten spreken en waarvan Ezechiël mag getuigen. Hij is met terugwerkende kracht ooggetuige. Hij mag beeldend zien hoe het geestelijke en het stoffelijke samen verder optrekken vanaf die eerste scheppingsdag. Het is niet te filmen.....

De Schepper schept.....

Misschien ken je het wel, dat mooie, maar eenvoudige lied: 'God enkel Licht.....'. Zo nu en dan weerklinkt het in de eredienst. In dat lied wordt de goedheid en de zuiverheid van God als een zichtbaar Licht bezongen. Ezechiël ziet hetzelfde in profetische beelden. Gods Geest presenteert Zijn goedheid als Licht op de duistere aarde (Genesis 1:2). God spreekt en het is er; Hij gebied en het staat er (Psalm 33:9). Het Licht dat God met Zijn Woord van het duister scheidt noemt Hij dag, en de duisternis heet voortaan nacht. Ingenieur brengt God de eerste drie dagen van de schepping in Genesis in beeld. Hij brengt een scheiding aan tussen water en land. Met een gewelf maakt Hij de hemel los van de aarde. Zo maakt Hij ook het verschil tussen Licht en duisternis. Ezechiël ziet in het visioen hoe Gods Geest de aarde raakt (Ezechiël 1:15). Gelijktijdig ziet Ezechiël op profetische wijze hoe door Gods Geest een draaiende schepping ontstaat. Als uit het niets, cirkelt er plotsklaps een 'stoffelijk' wiel naast de 'geestelijke' Gedaante. Alles wat Gods Geest uit Zichzelf al in Zich heeft, brengt Hij scheppend naar de aarde: Het Licht wordt zichtbaar in de wereld (dag 1). Het hemelgewelf maakt zich los van de aarde (dag 2). God scheidt de wateren van het droge en creëert het groen (dag 3). De hemellichamen geeft Hij hun plek (dag 4). De wateren wemelen van het gedierte en de vogels nemen bezit van de lucht (dag 5). En ten

slotte creëert God de landdieren en formeert Hij de mens als de kroon op de schepping (dag 6). Ezechiël krijgt de hele schepping in beeld als een draaiend ecosysteem dat in een symbiose van synergie en samenhang niet onafhankelijk van elkaar en zeker niet onafhankelijk van God zijn draai vindt. Het zijn vier wielen die geestelijk worden aangedreven, en als een compleet draaiend raderwerk vorm krijgt in het visioen.

Aan Gods schepping zit een begin. Ezechiël mag profetisch zien waarvan het is 'gemaakt' (HSV). Het begint niet met een piepklein wielje, dat langzaam evalueert tot een compleet raderwerk, maar de profeet ziet direct een grootse en prachtige, complete, draaiende schepping. De aarde met alles erop en eraan is van meet af aan een compleet ecosysteem, dat binnen een week is ontstaan. In dat ecosysteem kan het ene niet zonder het andere. Ezechiël ziet het voor zich als een technisch hoogstandje, als een raderwerk waar de raderen in afhankelijkheid van elkaar de weg vinden die de Geest hen wijst. Daar waar de wetenschap al jaren zoekt naar het Higgsdeeltje, ook wel godsdeeltje genoemd, heeft Ezechiël lang geleden in een visioen mogen zien hoe God orde schiep in de deeltjesfysica. Het is de Geest van de levende wezens die in de wielen Zijn werk doet (Ezechiël 1:21 HSV). Het is God die alles met Zijn Woord tot stand bracht. Daar waar de wetenschap zich het hoofd buigt over het ontstaan van de wereld, kan zelfs een christelijke kleuter vertellen hoe het echt in elkaar steekt. Alleen God kan een ogenschijnlijke historie van miljarden jaren terugbrengen tot een week. Anders biedt het verhaal over een scheppende Jezus wel uitkomst. Hij die met twee visjes en vijf broden een enorme mensenmassa te eten gaf, hield nog manden vol met brood en vis over. Wat zou de wetenschap rapporteren over die overgebleven manden met brood en vis? Zou de wetenschap durven te erkennen dat ze door Jezus 'in no time' zijn geschapen?

Elke scheppingsdag kijkt God even terug op de afgelopen dag. 'Hij zag dat het goed was'. Een zelfde reactie lees je terug in het visioen aan Ezechiël. Ook hij komt weer superlatieven te kort. De wielen schitteren als turkoois. Dat is een gediensstige edelsteen met de kleur van het hiernamaals. Een edelsteen met een uitzonderlijk

groot absorptievermogen. Het wordt de heer van de edelstenen genoemd. God verwijst naar deze schitterende edelsteen niet alleen bij de schepping (Ezechiël 28:13), maar het is ook verwerkt in de priesterkleding (Exodus 39:13). De kerk van Jezus Christus mag zich er ook mee tooien. Het wordt echter pas zichtbaar wanneer de kerk als een volmaakte bruid bij God uit de nieuwe hemel tevoorschijn mag komen (Openbaring 21:20). Zelfs wordt het lichaam van Jezus als turkoois omschreven, wanneer Jezus, als 'de Man in linnen', bij een andere profeet in beeld komt.....(Daniel 10:6).

Het is maar niet het eerste de beste edelsteen die Ezechiël krijgt te zien. Het turkoois haalt God alleen tevoorschijn op bijzondere historische momenten. Dat de schepping een bijzonder moment is, dat mag Ezechiël verder ontdekken. Gods schepping komt als een perfect draaiend raderwerk in beeld. De velgen waren angstwekkend hoog. Ze zaten vol ogen. De wielen passen perfect in elkaar en bewegen in harmonie met elkaar. Er is geen dissonant te bespeuren..... God zag dat het goed was.

God laat Zijn schepping niet los.....

Ezechiël mag aan ons doorgeven hoe Gods schepping als een soort raderwerk in verbinding staat met Gods Geest. De kosmos, de aarde, de natuur, en zelfs de mens, kan niet zonder Gods goedheid. Even verderop gaan we zien dat de mens dat wel graag anders wil. Men verwisselt het Licht van dag één maar al te snel voor de zelf gekozen duisternis (Johannes 12:46). Het heeft desastreuze gevolgen voor het raderwerk, zo gaan we nog zien. Maar hier, in het begin van het eerste hoofdstuk van Ezechiël, draait alles onder de bezielende leiding van Gods Geest in een machtige onverstoorbare flow (Ezechiël 1:20 HSV). Het samenstel aan wielen draait wendbaar voorwaarts. De profeet ziet één en al beweging. Onvoorstelbaar wendbaar, zo lijkt het. Het is Gods Geest die de beweging in gang zet en de richting bepaalt..... De ene Gedaante van vier dieren is de profetische zichtbare belichaming van de onzichtbare heilige Geest. Hij bepaalt de gang van zaken van de andere profetische verpersoonlijking van de ronddraaiende aarde, het raderwerk (Ezechiël 1:12 HSV).

Grenzeloos, zonder beperkingen draait het raderwerk onder de bezielende leiding van Gods Geest zijn rondes. Zonder gedreun van een leger, zonder het gebulder van de zee en zonder het rumoer van een mensenmenigte, draait het raderwerk in de profetie in alle rust en vrede zijn rondes. Het raderwerk draait in harmonie met Gods Geest. De Ontzagwekkende hoeft niet in te grijpen met Zijn stem. Hij zetelt hoog boven de Gedaante van de vier dieren in het hemelgewelf (Ezechiël 1:22 HSV) dat Hij voor Zichzelf schiep en vanwaar Hij voortdurend in contact is met de aarde. Dat kun je afleiden aan de vleugels van de dieren. Ze staan in verbinding met God. Bovendien is uit het visioen te lezen hoe God met Zijn alziende oog geniet van elke beweging. Ezechiël ziet Gods ogen aan de wielen. Gods Geest leidt alles op aarde, dat mag Ezechiël profetisch zien in de synergie tussen de Gedaante en het raderwerk. Het stoffelijke wordt geleid door het geestelijke. Die verbinding krijgt Ezechiël op een profetisch presenteerblaadje aangereikt. Datzelfde presenteerblaadje ligt ook voor de wetenschap klaar, tenminste wanneer men niet alleen de schepping, maar ook de Schepper serieus neemt.....

Daar waar de wetenschap tegen de grenzen aanloopt van tijd en ruimte, laat de Bijbel ons weten hoe beperkt die kennis is. Na Zijn opstanding gaat Jezus door muren alsof ze er niet zijn. Hij denkt niet in lichtjaren, want dat is voor God nog te beperkt (Handelingen 8:39; 2 Petrus 3:8). Waar de geleerden spreken over een wereld van 4,6 miljard jaar oud, spreekt God van een eeuwig verbond tussen Hem en de aarde (Genesis 9:16). Daar waar de medische wetenschap ijverig zoekt naar middelen om over het leven te beschikken, geeft God Zijn kinderen het bevrijdende antwoord: Gods kinderen zijn in leven en sterven met lichaam en ziel van Mijn Zoon (Zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus). God heeft ze al voor de grondlegging van de wereld voor eeuwig genoteerd in het boek van het Lam (Openbaring 13:8).

Het raderwerk van Ezechiël toont de grootheid van Gods werken (Ezechiël 1:18). Het is niet voor niets dat de pas overleden Stephen Hawking suggereert dat er weleens meer 'heelaal' kan zijn, dan dat

ene dat we tot nu toe hebben ontdekt..... God is altijd groter dan de wetenschap kan weten! Vreemd genoeg wist Hawkings veel van Gods grote werken, zonder God zelf te (her)kennen.....

Wanneer de evolutietheorie de menswording verdedigt met het leven dat vanuit de zee uit eigen beweging voor het land koos, laat God zien dat Hij een volwassen mens plaatste in een perfect geoutilleerd paradijs. Het complete raderwerk staat in de profetie kant en klaar naast de heilige Geest. Het ontbreekt Adam en Eva aan niets. God onderwijst de mens en leert hem het leven (Jesaja 28:25-26). Vanaf het begin van die wonderlijke zesde scheppingsdag wachten de zaaddragende planten op consumptie. De takken van de vruchtbomen hangen vol met het mooiste fruit. Zelfs de slechte vruchten zijn een lust voor het oog (Genesis 3:6). God zorgt pas daarna voor de groeizame regen en de werkzame mens (Genesis 2:5). Hij laat Zijn schepping niet in de steek. De heilige Gedaante blijft synchroon werken met het raderwerk. Het blijft spannend wat de mens zal doen. Plukt de mens de 'goede' vruchten van God, of ligt de begeerlijke keuze voor het 'kwade' fruit meer voor de hand? Wil de mens het heft in eigen handen nemen, zodat de wielen van het raderwerk precies draaien zoals de mens wil.....?

In het volgende thema kunnen we misschien iets ontdekken van de profetische gevolgen, wanneer de mens de heilige Geest verdringt en probeert om de wielen van het raderwerk op eigenhoutje aan het draaien te houden. Paulus vermeldt later hoe het afloopt. Voor ons als nieuwtestamentische christenen kan het geen verrassing zijn: 'Wat onze eigen natuur wil brengt de dood, maar wat de Geest wil brengt leven en vrede.....' (Romeinen 8:6)

Als dat maar goed gaat met dat raderwerk van Ezechiël.....!

